

Sandals kanon

En yn - ke - lig vi - sa jag önskar att sjunga, med an - da och själ och med kropp och med
tunga, med hjärta och strupe, med hals och med ton, om en som blev tokig i Sandals ka - non.

Det var just en flicka som bodde på Söder,
hon mistat båd' fader och moder och bröder,
för alla var gångna till himmelens zon,
precis som åt fanders med Sandals kanon.

Hon läste, att den som sig ville begiva
till Danviken skulle ett slughuvud bliva,
om blott man sig ställde och titta på bron,
på båten, som sprängdes av Sandals kanon.

Si saken var den, att mitt oppe i ståten
så kom själva Fan och satt' sig i båten.
Och folket just därför i land måste ro'n,
sen gåvo de tusan i Sandals kanon.

Men flickan hon stannade på hospitalet,
det är ju naturligt, när allt var så galet.
Men ännu så står hon och tittar från bron,
men slug blir hon aldrig på Sandals kanon.